

ТРУШ Роман Іванович (23. 08. 1914, Львів — 21. 08. 1998, там само) — спортсмен, фінансист. Син [І. Труша](#) та А. Драгоманової-Труш, онук М. Драгоманова та Л. Драгоманової-Кучинської (див. [Драгоманови](#)), брат [Аріадни](#) та [Мирона](#) Трушів, двоюрідний племінник [Лесі Українки](#). Майстер спорту та заслужений тренер УРСР зі стрільби з лука. Навчався в Державній академічній гімназії у Львові (1924—32), закінчив Державні торгово-економічні курси у Львові (1932—33). Працював бухгалтером кооперативного банку «Центробанк» (1936—37), нафтового підприємства «Газоліна» (1937—39), хлібтресту (1941—44); головним бухгалтером експлуатаційного відділення тресту «Укргаз» (1939—41), 2-го заводуправління тресту «Укрголовхліб» (1944—47), обкому профспілки робітників місцевої промисловості (1948—53) та робітників будівництва та промбудматеріалів (1954—63; усі — Львів); економістом-ревізором у Львівській раді народного господарства (1963—65); заступником головного бухгалтера Львівського університету (1965—69), бухгалтером трикотажної фірми «Промінь» (від 1969, Львів). Захоплювався різними видами спорту: хокеєм, великим тенісом, волейболом, футболом і стрільбою з лука. Належав до проводу спортивного товариства «Україна» (Львів), стояв біля витоків його

хокейної секції (1931). Входив до складу молодіжної хокейної команди «Україна» (1931—32). Перейшов до польської хокейної команди міста Закопане (1934). Після 2-ї світової війни став одним із перших львівських тренерів із хокею. Найбільших успіхів досягнув у стрільбі з лука. У складі львівської команди переміг у чемпіонаті з цього виду спорту (Польща, 1937). Упродовж 20-ти р. організовував змагання лучників «Прикарпатська стріла» в Бориславі (Львівська обл.). Створив і розробив методологію радянської школи з цього виду спорту. Голова Львівської облради добровільного спортивного товариства «Буревісник» (1954). Тренер зі стрільби з лука добровільного спортивного товариства профспілок УРСР «Авангард» (від 1958). Неодноразово виступав старшим тренером із стрільби з лука збірної команди УРСР для її участі в спартакіадах (1963, 1964). Виховав плеяду спортсменів (зокрема [Т. Образцову](#), Ю. Тимергазіна, В. Ломова, Л. Снісаренко), згодом — чемпіонів світу та рекордсменів СРСР. На початку 1980-х рр. спільно із сестрою Аріадною передав батьківський будинок у дар українському народові з метою організації [Труша Івана Художньо-меморіального музею](#). Після смерті сестри він опікувався малярською спадщиною батька, передав до музейного архіву частину документального спадку та меморіальні речі родини Трушів. З його ініціативи й за безпосереднього сприяння у Львові 1997 встановлено пам'ятник І. Трушу (скульптор С. Олешко, архітектор М. Ягольник). І. Труш виконав у 1930-х рр. портрет сина, що зберігають у Національному музеї у Львові.

Рекомендована література

1. Яремко І. «Гаківка на леді». Хокею в Україні минуло вже 103 роки! // Високий замок. 2008, 11 лют.;
2. Біла О. Відомий і невідомий Труш: Науковий альбом-каталог. Л., 2019;
3. Її ж. Родовід Трушів // Школа мистецьких традицій. Діалог поколінь: Мат. регіонал. наук.-практ. конф. на тему «Художник, мистецький критик і громадський діяч Іван Труш та його вплив на мистецьке життя Львова» (до 150-ти річчя до дня народж.). Л., 2020.

[О. Я. Біла](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Труш Роман Іванович / О. Я. Біла // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-888826>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).